

אברהם אופק

"ציורי אברהם אופק" / הארץ / 15.4.66 / תע' יחיד / גלריה "אורית" / תל-אביב

בתערוכתו הנוכחית מעצב אברהם אופק וריאציה חדשה ועצמאית על נושא שהעסיק אותו, בפנים שונות, זה מכבר. אם בציוריו הקודמים היתה נטייה להציג את מושאו בסגנון דומה לזה של ימי הביניים ולהגדיר את הצורות באורח דו-מימדי, הרי בתערוכה הנוכחית מעוצבות הדמויות בעזרת מערכת כתמים המקנה להן נפח מסוגן. כתמים אלה, המהווים מעין הצללה המעצבת את נפחן של הדמויות, מעניקים להן מסה, משקל ומגושמות (הפעם - במובן חיובי) של עובדי אדמה היונקים ממנה את מקור חיותם ותוקעים בה שורשים. במקביל לדרך עיצוב זאת, מתקרבים גם נושאו של אופק לחיי כפר הקשורים בעבודות האדמה, בבקר ובחקלאות. כל אלה משתלבים לסוג חדש ואילוסטריטיבי מאוד של ריאליזם. כמובן שיש במקרה זה לנהוג מידת זהירות במונח "ריאליזם". הריאליזם אינו כל כך ריאליסטי, אלא ציור מסוגנן מאוד, שנשמר בו אספקט עיצובי המדגיש את הליריות שאפיינה כל כך את ציורו הקודם של אברהם אופק. זהו ריאליזם המתבטא בצמידות לתכנים פסטוראליים, לקוחים מחיי החקלאי והאדם הקשור לאדמתו.

בתערוכה ניכר שחל אצל אברהם אופק שחרור מסוים מהרדוק הגראפי שאפיין את יצירותיו הקודמות; שוב אין הצייר חרד מחיפוש חופשי יותר על הנייר המצויר - דבר המקנה גוון ספונטאני יותר וציורי יותר. יחד עם זאת נשאר - ואפילו התחזק - הכיוון האילוסטריטיבי בציוריו של אופק והוא בולט מאוד דווקא עתה, עם היות ציוריו אישיים יותר.